

РЕШЕНИЕ

№ 6736

гр. София, 16.11.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 56 състав,
в публично заседание на 27.10.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Ситнилска

при участието на секретаря Макрина Христова, като разгледа дело номер **5618** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 45, ал. 3 от чл. 145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 128а от АПК.

Образувано по исковата молба на И. К. З. за обявяване на нищожност на определение №5737/12.05.2021 г., постановено по адм. дело № 3664/2021 г. по описа на Върховния административен съд, Петчленен състав, с което е оставено в сила разпореждане № 2205/18.02.2021, постановено по адм. дело № 1706/2021 г. по описа на Върховния административен съд. Обосновават се съображения за превратно прилагане на правната норма, послужила като основание за прекратяване на делото. Нормата на чл. 213б, ал. 3 от АПК, прокламира, че жалбата се връща когато е подадена след срока, което е неприложимо в настоящата хипотеза, при която жалбата е подадена в срок. Не може да се изведе по пътя на логиката поради каква причина съдът е обсъдил разпоредбите на правна норма, уредена в АПК (чл. 229, ал. 1, т. 1 и т. 2 от АПК), но е формирал волеизявление за обект (искова молба), за който се прилагат разпоредбите на ГПК. Невярно е възприето, че разпоредбата на чл. 135, ал. 7 от АПК се прилага и при изпращане по подсъдност. В депозираното по делото Уточнение на молба, И. З. е посочила, че съдебният акт е постановен по несъществуващ предмет, доколкото с него е оставен в сила съдебен акт (разпореждане на председателя), който е постановен на основание чл. 213б, ал. 3 от АПК (касаещ просрочено оспорване), при положение, че депозирана от нея частна жалба е в срок. Не на последно място е посочено, че процесния съдебен акт няма за предмет самостоятелно дело, тъй като исковата молба не е отделена от жалбата, поради което спрямо нея е приложима

подсъдността за жалбата. Моли за обявяване на нищожност на определението на ВАС. Ответникът Министерството на вътрешните работи чрез процесуалния си представител изразява становище за неоснователност на исковата претенция по съображения, че актът, чието нищожност се претендира е постановен при правилно прилагане на административно-процесуалните правила.

Представителят на С. градска прокуратура изразява становище за неоснователност на исковата молба.

Настоящият съдебен състав, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните и приети по делото писмени доказателства, приема за установено следното: Исковата молба е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА. Установителният иск с предмет обявяване нищожност на съдебно определение, постановено от Върховния административен съд е предявен от активно легитимирано лице срещу съдебен акт, който е неблагоприятен за него и който не е бил предмет на инстанционен контрол за законосъобразност.

Разгледана по същество исковата претенция е НЕОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

С разпоредбата на чл. 128 а, ал. 1 от АПК е предвидена възможност за предявяване на икове за обявяване на нищожност на решения и определения, които преграждат по нататъшното развитие на производството. Законът не дава дефиниция на нищожните съдебни актове. В правната теория и съдебната практика е изяснено, че нищожни са тези актове на съда, които страдат от толкова съществени пороци, свързани с надлежността на правораздавателния орган, пределите на право-раздавателната власт на съда и формата на постановеното решение, че те се отразяват на валидността на съдебния акт. Нищожността на съдебните решения и определения е резултат от най-тежки пороци във връзка с формиране на волята на съдебния орган. Касае се за недостатъци, свързани с функционирането на съда, с надлежното сформиране на състава му, с изключителното му овластяване да разрешава съдебни спорове, с формата на съдебното решение/определение или с абсолютната невъзможност да бъде разбрана изразената воля. Такива са актовете /решения или определения/, постановени от съд в ненадлежен състав, еднолично от съдия, вместо от съдебен състав, когато това е предвидено в закона, или от лице, което не е овластено да издава съдебни актове; решения по въпроси, които са извън правораздавателната власт на съда; абсолютно неразбираеми актове или такива, които не са в писмена форма, или пък не са подписани поради отказ на болшинството от състава да стори това. Съдебната практика приема за нищожно и решение/определение изискващо невъзможно изпълнение с оглед научните и техническите постижения на съвременната цивилизация, както и изпълнение на действие, съставляващо престъпление или е несъвместимо с основите на действащия правен ред.

В процесния случай настоящият съдебен състав намира, че съдебният акт е постановен от надлежен съдебен орган, в надлежния състав и в пределите на правораздавателната му власт.

Определението, чието нищожност се претендира е постановено в производство по чл. 229 и сл. от АПК, образувано по частната жалбата на И. З. против протоколно определение от 02.12.2020 г., постановено по адм. дело № 14168/2016 г. по описа на Върховния административен съд, с което депозираната от нея искова молба против Министерството вътрешните работи е изпратена по подсъдност на Административен съд София-град. Производството е приключило с разпореждане № 2205/18.02.2021 г.,

постановено по адм. дело № 1706/2021 г., с което на основание чл. 231 във връзка с чл. 213Б, ал. 3 от АПК е оставена без разглеждане частната жалба на И. З. против протоколно определение от 02.12.2020 г., постановено по адм. дело № 14168/2016 г. по описа на Върховния административен съд. За да остави в сила разпореждане №2205/18.02.2021 г., постановено по адм. д. №1706/2021 г., П. състав постановил определение № 5737/12.05.2021 г. е приел, че протоколното определение от 02.12.2020 г., постановено по адм. дело № 14168/2016 г. не подлежи на обжалване, тъй като не попада в хипотезата на чл. 229, ал. 1, т. 1 и т. 2 от АПК, а и съгласно чл. 135, ал. 7 от АПК е изключено изрично обжалването на определенията по спорове за подсъдност.

Съгласно разпоредбата на чл. 217, ал. 1 от АПК, приложима по силата на препращащата норма на чл. 236 от АПК, делото се разглежда от тричленен състав на Върховния административен съд, когато решението е постановено от административен съд, и от петчленен състав, когато решението е постановено от тричленен състав на Върховния административен съд. В процесния случай определение № 5737/12.05.2021 г. на ВАС, постановено по адм. дело № 3664/2021 г., чиято нищожност се претендира от ищеца, е постановено именно по частна жалба срещу разпореждане № 2205/18.02.2021 г., постановено по адм. дело № 1706/2021 г. по описа на Върховния административен съд /тричленен състав/, в състав от петима съдии в закрито заседание, съгласно чл. 234 от АПК.

Определението е изготвено и в изискващата се от закона писмена форма, подписано е и от петимата членове на състава /чл. 172а, ал. 3, изр. първо от АПК/, включва всички реквизити, визирани в нормата на чл. 172а, ал. 1 от АПК и е мотивирано в съответствие с чл. 221 от АПК. Съдържанието му е точно и ясно. При постановяването му Върховният административен съд не е излязъл извън правораздавателната си власт, поради което и постановеното от него решение не е нищожно.

С оглед спецификата на производството по чл. 128а от АПК, неотнормирани към валидността на процесния съдебен акт са доводите изложени в исковата молба за превратно тълкуване на правните норми, като съдът е обсъдил разпоредбите на права норма, уредена в АПК (чл. 229 ал. 1, т. 1 и т. 2 от АПК и чл. 135 от АПК), но е формирал волеизявление за обект / искова молба/, за която се прилагат нормите на ГПК. Същите са относими към правилността на съдебния акт, която подлежи на проверка при редовния институционален контрол, а не в производство по чл. 128а от АПК.

Предвид изложеното настоящият съдебен състав намира исковата претенция на И. К. З. за обявяване на нищожност на определени № 5737/12.05.2021 г., постановено по адм. дело № 3664/2021 г. по описа на Върховния административен съд, Петчленен състав за неоснователна, което налага отхвърлянето ѝ.

Предвид изложеното и на основание чл. 172, ал. 1 от АПК, Административен съд София-град, Второ отделение, 56-ти състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ исковата претенция на И. К. З. за обявяване на нищожност на определение № 5737/12.05.2021 г., постановено по адм. дело № 3664/2021 г. по описа на Върховния административен съд, Петчленен състав.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховен административен

съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: